

Midnattsropet

Nr 6 - 1973 - årg. 14 - pris kr. 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

Jag
vill
lov-
sjunga
Herren
av
allt
mitt
hjärta

Denna vår värld

Världen på flykt undan sig själv.

Denna vår värld, halvdränkt under alltför många filosofiska system, som dignar under de politiska motsägelsernas tryck, denna vår värld som håller på att gå under av lögnens hesa röster.

Denna vår värld där människor går omkring, och försöker hitta hem. Redan vid födseln var de utkastade hemifrån, ty de levde ett antiliv. Men Faderns dörr har alltid varit öppen för dem, om de tror på hans Son som gick ibland människorna och lärde hur människorna skulle bli födda på nytt, och börja leva som Fadern menat.

Men inte många förstod Sonen. Inte många förstod livet. Många kunde inte bryta sig ur sitt gamla liv: de fortfar att vara skuggor i livet.

Så är vår värld nu idag. Världen som är stadd på flykt undan sig själv. Som lever i ångest inför sina egna yttringar.

Arméstaberna, soldaterna, pansartrupperna A-bomberna. Sjukdomar, självmord, alkoholism, narkotika, fritidsproblem.

Och människor, sida vid sida; goda, halvgoda, elaka, samvetslösa, hänsynslösa; ingen litat på ingen, och vänner går och kommer igen.

Människor på flykt från sig själva. Som John Lennon och Paul McCartney beskriver vår generation i sången "Ingenstansmänniskan:

Han är en verklig ingenstansmänniska,
sitter i sitt igenstansland, gör upp
alla sina planer för ingen.
Har ingen synpunkt, vet inte vart
han är på väg — liknar han inte dig
och mig rätt mycket?"

Vad skall då människor göra. Jo, söka i sina egna hjärtan. Där finns Guds röst hos varje människa. Men det är Sonen som förmedlar sanningen.

BjB

aktuell kommentar

Parapsykologin och bibeln

■ Intresset för övernaturliga fenomen har plötsligt fått ett väldigt uppsving i den västerländska världen. Det är ett intresse som man inte minst kan märka i veckotidningarna och på bokhandelsdiskarna. Det märkliga är dock det stora intresse dessa paranormala fenomen har rönt i vetenskapliga sammanhang och den mycket seriösa behandling de därmed fått på alla andra områden.

Från kyrkligt håll har man stått undrande inför hur man skall ställa sig till den parapsykologiska forskningen och den framvällande vägen av intresse för övernaturliga ting. Skall man se det som ett hot, eller skall man välkomna det?

Nu har det kommit ut en bok i frågan *Parapsykologin och Bibeln* (Askild & Kärnekull), skriven av Ingvar Laxvik, präst i Svenska Kyrkan. Numer torde existensen av paranormala fenomen inte ifrågasättas av allvarliga forskare, säger Laxvik. Bevisen är oemotsägeliga. Frågan står dock kvar, hur man skall tolka dessa fenomen. Spiritualismen förklarar dem som ett verk av avlidnas andar, medan kristendomen ser dem som ett verk av Gud. Här bör dock forskningen förhålla sig neutral än så länge. Allt tyder emellertid på att mönstret för det paranormala fenomenet i sig är ett och detsamma, vare sig det inträffar inom religionen och trons ramar eller utanför.

□□□

För att belysa frågan jämför Laxvik de paranormala fenomenen med en rad exempel ur bibeln på annars oförklarliga hän-

delser. Hur kunde t. ex. Moses veta att omskärelse förebygger cervixcancer, och varför letade profeten Elias lärjungar efter honom sedan han farit upp till himlen. Många bibelläsare, som stöts bort av de talrika underberättelserna skulle alltså behöva ta del av parapsykologins forskningsresultat för att kanske den vägen få sina svårigheter undanröjda.

Laxvik vill slå en bro över från vetenskapen till bibeln och med parapsykologins hjälp "närma sig undret på undrets egna villkor". Genom parapsykologin skulle man alltså kunna få bevis för undrets möjlighet. Detta skulle dock inte behöva komma att stå i något slags motsatsförhållande till kristendomen, eftersom kristendomen ju kommer in bara när det gäller tolkningen av dessa under: vem som står bakom dem.

Undren har dock trots allt därmed fått en mycket mänsklig dimension och frågetecknen börjar hopa sig. Stackars Gud som måste ta vetenskapen till hjälp! Aningarna om att det som ligger djupast bakom likväl endast är det gamla föraktet för korsets enkla blodsevangelium och för det profetiska ordet besannas, när Laxvik tar upp spiritualismens roll i sammanhanget. Med tanke på spiritualismens goda sidor och många märkliga fenomen är för spiritualismens del saken ingalunda avgjord, menar komminister Laxvik. Bedömningen av denna rörelse måste därför ske med försiktighet.

Ännu klarare framstår föraktet, när sedan Laxvik kommer in på Jesu person. Jesus blir här bara "den verkligt paranormala männi-

Forts. sid. 18

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35. Efter växelns stängning 80 29 39.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingsshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Öppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm
Pg 44 10 05-6

Ett ord på vägen...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1973

Arne Imsen:

Hälsotecken för evangelium

Den gudomliga historien, som görs av människor fyllda av den helige Ande, har som uppgift att frälsa människor. Detta frälsningsuppdrag delegeras till varje ny generation människor och den helige Ande använder sig av de människor som låter Guds plan få arbete genom dem.

Men här föreligger en förvillelse. Många ställer sig under kristligt banér och skapar en air av ordkristendom kring sig; de bekänner, men tror inte, och minst av allt skulle de kunna tänka sig att det finns kraft i evangelium idag: att det finns hälsokraft, sanningskraft, andekraft.

Det är nödvändigt att hela tiden pejla fram om det är Anden som leder en människa, eller om det är egna filosofiska värderingar som driver henne.

För hur lätt är det inte att människor växer sig stora, ja, en kort tid även tycks växa förbi Guds storhet. Men då lever de inte längre i Guds nåd, utan det är världens ande som driver dem, för att åstadkomma förvirring och frustrationer. Gud ratar alla stridsmän som startar egna småkrig, alla som välver egna erövringsplaner, alla som slåss för personliga segrar. Det är att märka att: Gud delar inte sin ära med någon.

När Guds stora sanningar blir en filosofi för en elit, då härskar mytbildning bland kristenheten. Det är den myten att evangeliet, skulle innefatta sådana tankelabyrinter att "vanligt folk inte kan begripa det" om det inte först forslas till universiteten, bearbetas, förädlas, moderniseras, "snyggas upp", och sedan fraktas tillbaka till "folket". Det är nog ganska klart att det är universitetsplantorna som får ta på sig skulden för den mytbildningen.

Det är vidare inget obekant faktum att den teologi som manglats genom universitetskolosserna, har en väldig teoretisk spännvidd, men är svår att para ihop med levande och vardagsnära kristendom. Ja, det är värre än så: i sin spekulativa ävlan har man sedan länge tillbaka begått misstaget att sväva ut i det blå och avlägsna sig från den fasta och levande grunden: det dagliga praktiserandet. Därför svävar den nuvarande kristna teologin omkring som en monumental luftballong; vi kan se den avteckna sig däruppe mot himlaranden.

Det är det luftskeppet som har som besättning det större antalet präster i det här landet. I det sammanhanget blir andedop en avdelning för specialister.

Vad är Jesu evangelium? Jo, ett rent och sant evangelium, grundfast, oförvitligt, evighetsbärande. Profetiskt, kraftbärande, segerfyllt. Och livgivande.

Men framförallt: det är lika sant för oss människor idag, som det någonsin var för dem som lyssnade till Jesus vid Galiléiska sjöns stränder.

Vilket syfte tjänar den, som spenderar tio år för att inhämta teologiska djupsinnigheter vid något av våra universitet? Vi skall komma ihåg att universitetsteologin inte så mycket framför biblisk verklighet, men desto mer de bibliska sanningarna förmedlade av många privata tänkare, som bär fram ett filosofiskt återsken. Den teologi som strömmar ut från universiteten är inte särskilt folklig. Den skyr nästan *folket*. Hur skall folket begripa det här?

Jesus syntes inte ha haft några större förhoppningar på prästerskapet. Han fann ingen ödmjukhet bland dem. Mycket hellre gick han ut i folkhavet, varifrån han själv kommit, där fann han både tro och sanning. *Ingen annan än han visste vilket ansvar prästerna hade, och hur de förfuskade det.*

Det oförfalskade evangeliet har en stark och ursprunglig tendens att komma i konfrontation med intellektualism och filosofisk förljugenhet. Det uppstår alltid en väldig kraftmätning mellan evangelium och det som är oäkta, konstlat och i avsaknad av liv.

Kompromisskristendom, universitetsteologi, plantskoleexemplaren, de filosofiska mutationerna, hybriderna, finner alltid en position i kultur-samhället, och speglar sig gärna i rikstidningarnas kultursidor.

Men det finns anledning förmoda att det oförfalskade evangeliet inte slår särskilt väl an som ett inslag på DN:s kultrusida. Vad skall vi då göra häröver?

Ingenting. Ta det som ett hälsotecken för evangelium.

Tecken och förebilder

av Sandy Dahlberg
Norsjö

En dag när jag, efter en tids uppehåll av möten, ringde om en möteslokal, blev jag tillfrågad av en ofrälst: "Går det trögt för de här Maranatavännerna?" Så försökte jag svara så gott jag kunde. Skördefälten är stora, men var är arbetarna? Det är tältmöten på flera platser under sommaren och vittnena få och så motståndet inte att förglömma, och jag höll på att tillägga, var är Du som vill hjälpa till och skjuta på lasset och taga upp kampen och hjälpa till att bära bördorna? Gud behöver nya gripna hjärtan, som vill offra sin tid, och sina krafter, och sina medel, för honom som offrat sitt liv för oss. Det verkar vara så få, som har en andlig vision, som de vill förverkliga. Det råder en sådan okunnighet, så att det finns snart ingen som kan bedöma det andliga läget.

När jag talade med den här mannen, så talade Guds Ande direkt till hjärtat. Jes. 8:10. "Se jag och barnen som Herren har givit mig, vi äro tecken och förebilder i Israel från Herren Sebaot, som bor på Sions berg. Jag har många gånger frågat mig vad det tjänar till att stå här och bära hån och förakt. Om jag är fylld med glädje eller sorg, bevara mig i livet som jag fått! Tänk vilken nåd att Gud har frälst oss ifrån mörker till ljus, till att lysa såsom himlaljus ibland ett vrängt och avogt släkte. Tecken och förebilder i det sanna Israel,

ifrån Herren Sebaot som bor på Sions berg.

Sedan kom det för mig om Noa, rättfärdighetens förkunnare. Han predikade i 120 år och likväl visste människorna intet av förrän floden kom och tog dem allesammans bort. Såsom det var på Noas tid så skall det vara vid Människosonnens tillkommelse. Varför bygger du Noa en båt som en galning du bär dig ju åt. Det var säkert många, som skrattade åt honom, som sedan fick gråta och jämra sig, när floden kom. Men Noa trodde på Gud och gjorde som han hade sagt. "Guds långmodighet gav dem anstånd, nådatid, då när en ark byggdes i vilken några få, allenast 8 personer blevo frälsta genom vatten. Efter denna förebild bliven och I frälsta genom vatten, nämligen genom ett dop, som icke betyder att man avtvår kroppslig orenhet, utan betyder att man anropar Gud om ett gott samvete i kraft av Kristi uppståndelse." Endast 8 personer på 120 år. Ett varnande exempel för kommande tiders ogudaktiga släkte. En profetisk förebild.

I dag står frälsningsarken, Jesus Kristus öppen för dig. Han har öppnat vägen till himlen. Skall du stiga på innan landgången dras in? Halleluja att det fulla förlossningen är i Jesu blod, Halleluja att jag får i arken bo. Skördens Herre dig vi bedja, sänd ut trogna skördemän.

bibel ORDET

Hannas lovsång

Fören icke beständigt så mycket högmodigt tal; vad fräckt är gånge icke ut ur eder mun. Ty HERREN är en Gud som vet allt, och hos honom vägas gärningarna.

Hjältarnas bågar äro sönderbrutna, (men de stapplande omgjorda sig med kraft.

De som voro mätta måste taga lega för bröd, men de som ledo hunger hungra icke mer. Ja, den ofruktsamma föder sju barn, men den moder som fick många barn vissnar bort.

HERREN dödar och gör levande, han för ned i dödsriket och upp därifrån.

HERREN gör fattig, han gör ock rik; han ödmjukar, men han upphöjer ock.

Han upprättar den ringe ur stoftet, ur dyn lyfter han den fattige upp, ty han vill låta den sitta bredvid furstar, och en härlig tron giver han dem till arvedel. Ty jordens grundfästen äro HERRENS, och jordkretsen har han ställt på dem.

Sina frommas fötter bevarar han, men de ogudaktiga förgöras i mörkret, ty ingen förmår något genom egen kraft.

1 Sam. 2:3—9

Vad skall jag göra för att få EVIGT LIV?

Ur Wilhelm Berglings bok "Frälsning till fullo" är detta stycke hämtat. Skall jag göra så gott jag kan för att bli frälst? frågas det. Eller vad menas det annars med att bli frälst av nåd? Läs och begrunda!

En man kom till Jesus med den viktigaste av alla frågor: Vad skall jag göra för att få evigt liv? — Den som tror sig kunna göra något gott för att uppnå salighet, den människan tror sig vara god och bör anvisas att uppfylla allan rättfärdighet. Jesus nämnde också för honom lagens olika bud. Mannen påstod, att han hållit dem. Men lagen kräver inte bara en yttre uppfyllelse. Den kräver kärlek. Den kräver, att vi skall älska vår medmänniska som oss själva. Om den kärleken finns hos oss, då är vi fullkomliga och saligheten är vår. "Den som gör efter dessa stadgar skall leva genom dem." Gal. 3:12. — Jesus ville visa mannen, att han saknade den kärlek, som först är lagens verkliga uppfyllelse, och han sade där-

för till honom: Sälj allt vad du äger och giv åt de fattiga; då skall du få en skatt i himlen. — Men nu blev mannen förskräckt. Det budet var honom för svårt. Och han gick bedrövad bort.

En människa kan inte läsa bibeln utan att mötas av lag och evangelium. Dessa två principer i Ordet anvisar två frälsningsvägar. Båda utlovar liv, den ena genom gärningar, den andra genom tro. Man måste välja mellan dessa vägar, om man skall bli frälst. Man får inte försöka gå båda vägarna samtidigt, ty "i lagen beror det icke på tro." Gal. 3:12.

Är man god, blir man anvisad lagens väg till fullkomlig godhet, och den som helt uppfyller dess stadgar, skall leva genom dem. Tro behövs inte. Kristus som Frälsare

hör inte hit. För sådana kan han vara en lärare, ett ideal, inte Frälsaren. Felar man i ett, är domen emellertid sträng. "Förbannad vare var och en som icke förbliver vid allt som är skrivet i lagens bok och icke gör därefter." Gal. 3:10.

Bibeln möter människan med lagen för att hon skall inse sin orättfärdighet. Det sker, när hon söker Gud uppriktigt, och Guds Ande låter henne känna myndigheten i Guds lag. I en sådan ställning blir det endast fusk hos henne, om hon kommer med teoretiska invändningar. Hon känner, att hon står ansvarig inför levande Gud för ett orättfärdigt liv. Om hon böjer sig under Guds dom, då möter Gud henne med evangelium, den andra salighets-

vägen, och här får hon uppleva frälsning.

Lag och evangelium skall aldrig verka sida vid sida utan avlösa varandra. Lagen för "till kännedom om synden", Rom. 3:20, för att människan skall befinnas stå med skuld inför Gud, 3:19. Lagen förbereder sålunda för frälsningen och verkar sinnesändring, ånger över det onda man gjort och insikt om att man inte är god. Denna negativa förberedelse till frälsningen måste alltid komma först, innan man rätt kan ta emot frälsningen genom evangelium. Sinnet måste vändas från tillfredsställelsen i självlivet och synden, innan man kan komma till trons positiva sida, förtrostan på evangelium. Man måste se, att man är en syndare, innan man får rätt behov av frälsning. Jesus säger: "Det är icke de friska, som behöva läkare, utan de sjuka. Jag har icke kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare till bättring." Luk. 5:32.

En och annan, som känner till denna ordning i frälsningsupplevelsen, inlägger en förtjänst i känslan av syndanöd, och det hindrar honom att ta emot frälsningen. Någon tänker: Jag har inte den syndanöd, som man skall ha för att bli frälst. Så strävar man efter att få den. Skall jag kanske riktigt ge mig ut i synd och värld för att bli en stor syndare, så kan jag sedan bli frälst, tänker hon.

En man såg olycklig ut efter ett evangeliskt möte.

— Vill Ni bli hjälpt, frågade pastorn.

— Jag har inte tillräckligt med syndanöd.

— Men om Ni var sjuk och visste det, skulle Ni då behöva vänta tills Ni led förfärliga kval av sjukdomen, innan Ni vågade gå till läkare?

— Nej.

— Så kom då nu, när Ni vet, att Ni är en syndare.

Mannen gjorde det och blev förd till Frälsaren.

Det ligger ingenting förtjänstfullt i känslan av att man är en stor syndare. Man skall inte tänka, att då man inte kan göra det goda som man borde, så skall man åtminstone ha den förtjänsten, att man ångrat sina synder och det oriktiga, som man begått tillräckligt djupt. Nej, förtjänsten i frälsningen ligger helt hos Kristus. I Getsemane ångrade han, vad som skall ångras av mänsklighetens onda. Behovet av ånger hos oss har endast till uppgift att vända sinnet från det onda och väcka behov i oss efter en frälsning av idel nåd, som utesluter all värdighet hos oss.

Många människor bedrar sig själva genom en frälsningslära, som är ett falsarium, en blandning av lag och evangelium. Om jag gör så gott jag kan, så skall Guds nåd göra resten, menar de.

Denna lära är villolära. Den kan inte göra en människa rätt tacksam för nåden. Hon har ju i alla fall först gjort så gott hon kunde. Den kan inte heller leda till en människas förkrosselse. Hon stupar ju aldrig på lagens krav, eftersom dessa inte är större än det hon kan prestera. Det låter som om hon hade fått med kristendomens evangelium i talet om Guds nåd. Men Guds nåd är inte sådan. Den botar inte på bristerna i våra försök att hålla lagen. Skall vi bli frälsta, så skall det ske antingen genom lag eller evangelium. Och skall det ske på lagens väg, då skall vi göra allt, och då frågas det inte efter nåd utan efter förtjänst. Men om vi inte kan bli goda, då träder evangeliets väg in i stället för lagens, inte som en fortsättning på lagens. Och då skänkes åt den botfärdige syndaren en nåd utan förskyllan, utan all förtjänst hos syndaren. Vi rättfärdiggöras av tro utan laggärningar, Rom. 3:28.

MÄNNISKA— HAN LEVER

Av Michael Green

Författaren har lyckats presentera den uppståndne i hans oantastbara segerställning på ett mycket lättläst, men inte dess mindre grundligt sätt.

Jesus lever! Han är sannerligen uppstånden!

Psykologiska, teologiska, historiska och medicinska bevis presenteras som argument för en uppstånden frälsare.

Men det bästa med denna trosstärkande bok är att författaren inte fördjupar sig i meningslös bevisföring. Han pekar i stället på UPPSTÅNDELSEKRAFTEN, verksam i Kristi församlingskropp. Den kraft som vunnit seger åt en värld död i överträdelser och synder.

Jesus är sannerligen uppstånden. Och i sin inspirerade glädje utropar författaren ett Maranata mitt i boken.

Ja, det här är en riktig maranata-bok, väl värd att läsas.

Pris kr 10:— + moms

— — — — —

Sänd mig mot postförskott

.... ex "MÄNNISKA — HAN LEVER" à 10:— + m.

Namn:

Bostad:

Adr.:

Tel.: /

MR 6/73

FRÄLST

vilket under på denna sorgens jord

av Sigmund Oleivsgard
evangelist, Norge

FRÄLST — vilket underbart ord på denna sorgens jord. Därför är jag så glad för att jag är frälst.

Men det är så många olika ting människorna stöder sig på, men det för dem inte in i frälsningen. Ingen blir frälst genom barndopet eller konfirmationen. Stora skaror blir bedragna av den fruktansvärda villoläran. Martin Luther har under en tid av sitt liv kallat det för gyckleri och narrspel och en vederstygglighet för Gud.

Så du som menar att du har allt i ordning med dessa mänskliga ceremonier skall veta att du har ingen frälsningsgrund som håller inför Gud. Därför måste du vakna för du går evigt förlorad och har ingen chans efter detta liv att bli frälst. Många litar på sin kyrkogång att det skall föra dem till himlen. Andra åter har blivit vilseförda av blinda villolärare och menar att prästens sista nattvard är den undermedicin som ger dem del i Guds eviga frälsning. Men Guds Ord visar klart att nattvarden är en inspirations- och åminnelsehögtid för den som blivit frälst. Någon har uttryckt det så här: "Nattvarden är för dyrbar reskost till helvetet." Därför måste du fly bort från denna satans stora lögn så du kan få rädda din själ.

En del människor blir med i församlingar och menar att det är nog, men de blir inte frälsta genom det lika litet som en rullbår blir en bil genom att bli satt i ett garage.

Många flera ting försöker man att klamra sig fast vid för att bli frälst. Men det som kanske är mest utbrett och där mängden sitter fast, är i det som många säger: "När jag gör så gott jag kan, må väl Gud ha reserverat plats också för mig i himmelen." Ett sådant tal visar deras stora blindhet på detta område.

Vad skulle du göra om du föll i sjön och inte kunde simma? Då kunde du göra så gott du kunde men skulle obönhörligt bli dragen ned i djupet om det icke var någon i närheten som kunde rädda dig upp på säker grund.

Du kan bli verkligt frälst men bara på en väg. Gud har gett oss denna härliga frälsning. Men liksom Noa måste gå in i arken för att bli frälst från döden på vattenflodens tid, så måste också du gå in i Guds frälsningsverk om du skall bli frälst från synden och det eviga helvetet.

Tänk att frälsningens dörr står öppen för dig och det är Jesus Kristus. Han säger: "Jag är dör-

ren för fåren. Den som går in genom mig han skall bli frälst." Joh. 10:9. Millioner människor har erfarit sanningen av detta ord. Nu är det dig det gäller käre vän.

Ta inte hänsyn till någon, men fly för livet bort från förtappelsens väg till Jesus som väntar på dig. Att bli frälst är ett under så stort att vi inte kan fatta det. Att Jesus blev vår ställföreträdare och dog och uppstod igen för vår skull ger oss dessa enastående möjligheter.

Vad har vi då i frälsningen? Jo, Jesus har köpt oss fri från djävulens makt då han gav sitt liv och blod och bringade det offer som måste till för att frälsa oss.

Min käre vän! Om du vänder om från syndens väg och i tro tar emot evangeliet om Jesus behöver du inte längre stå utanför i mörkret och tomheten men du får gemenskap med Gud. Han förlåter och utplånar din synd och du blir renad i Jesu dyra blod. Genom hans härliga kraft blir du född på nytt. Du blir en ny skapelse i Jesus. Du får barnskapets ande och blir Guds barn. Är vi barn är vi också arvingar.

Ja alla Guds rikedomar blir

Forts. sid.14

Barndopet

en annan frälsningslära

Barndopet är inte bara en annan dopform, det är främst en *annan frälsningslära*.

Vari ligger skillnaden mellan trosdop och barnbegjutning? Ja, vi måste fastslå att de bygger på olika frälsningsläror! Båda lärorna vidhåller visserligen att återlösningen är i Jesu fullkomliga verk, *formen för mottagandet* av denna nåd är det som helt åtskiljer. Väckelsefolket har ju alltid framhållit att man blir delaktig av frälsningens nåd *genom en överlåtelseakt*, att böja knä, håg och sinne, (icke genom en kulthandling) man går in genom den trånga porten, går in på vägen vid dess början, överlåtelse är att kontakta kraftkällan, medan barnbegjutningens förespråkare menar att barnet blir delaktig i och genom sakramentet. "Döpselnåden är alltså en renande, förlåtande eller rättfärdiggörande nåd. Men den är på samma

**Dopet föder på nytt.
— — — Det innebär därmed en
nyfödelse.**

*Sv. Kyrkans
bekännelseskriter*

gång en pånyttfödelse. *Dopet föder på nytt.*" "Dopet insätter människan i nådens konungarrike. Det innebär därmed *en nyfödelse*." (Sv. Kyrkans bekännelseskriter).

De menar att spädbarnsdopet är garantin för att nåden inte blir

Amos Dahlberg, Norsjö, har sänt oss ett bidrag i den ständigt aktuella dopfrågan. Vi skickar hans fråga vidare till läsekretsen. Är dopet frälsande? Läs, tro och låt döpa dig.

en gärningsreligion, under det att de hånar väckelserörelsernas krav på medveten personlig omvändelse, dessas åberopande av omvändelsens stund, och menar att det är gärningslära, den otäckaste skymf av Jesu frälsningsverk som man har mött i religionen.

Låten alla döpa eder. Låta döpa sig. Vad jag finner underligt, det är att i stället låta döpa en annan person, ja en annan generation. Gören bättring och låten döpa alla edra barn? Gören sinnesändring och låten alla döpa *eder själva!*

Att bedja om nåd och överlåta sitt liv åt Herren, vid ett bestämt tillfälle kan väl knappast vara prestationsreligion. Lokföraren som höjer strömvatagaren och kontakter kraftledningen, hävdar näpperligen att han själv presterar kraften, men utan den ringa handlingen lär han inte få kontakt med kraftkällan. "Kom låt oss gå till rätta med varandra: säger Herren." "Skaffen edert onda väsende bort ifrån mina ögon." Jes. 1:18, 16. Avgörelsens stund.

Det nya livets begynnelse, sker

icke i en ceremoni, en kulthandling, nej utan i en viljans helöverlåtelseakt. Processen börjar medan man är i världen, i sitt världsliga tillstånd, och resulterar i en ny håg, ett nytt sinne, en inre övertygelse om barnskap, ett starkt behov efter Guds ord och vilja att efterfölja Guds befallningar.

"Gören bättring och låten alla döpa eder." "Omvänd er och låt

**Gören bättring
och låten döpa edra
barn? Nej bibeln
säger: Gören sinnes-
ändring låt döpa
eder . . . själva.**

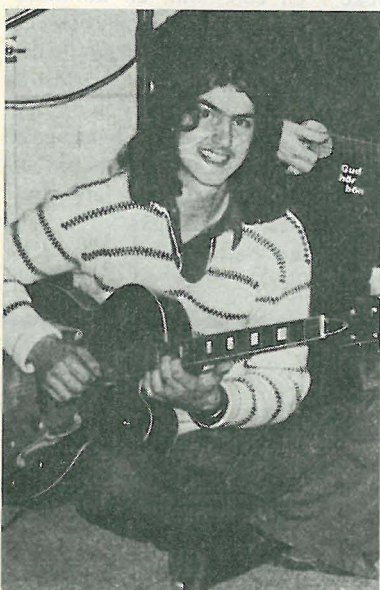
alla döpa er." "Låten frälsa eder ifrån detta vrånga släkte." Apg. 2:38, 40. "Gören bättring, ty himmelriket är nära." Johannes: Matt. 3:2, Jesus: Matt. 4:17. "Vänden därför om, var och en från sin onda väg, och bättnen edert leverne och edert väsende. Jerem. 18:11. Bättring från döda gärningar. Hebr. 6:1, Apg. 3:19, Joh. 3:5. Matt. 18:3. Rom. 2:4. 2 Petr. 3:9. I haven fått en barnskapets ande, i vilken vi ropa "Abba Fader." Guds Ande vittnar med vår ande att vi äro Guds barn. Rom. 8:15, 16.

Amos Dahlberg

Johannelundsungdomar

vittnar om livet med Jesus:

Det var i slutet av november. En broder från Ludvika ringde till mig. Han var på bibelskolan på Johannelund, och han frågade hur jag mårde. Då var jag fruktansvärt "nojig", och trodde att alla människor ville slå ihjäl mig eller psyka mig till döds. Brodern hette Leif Berg, och ville hjälpa mig på något sätt. Jag åkte in till torget och pratade

Peder Blom

Nojan försvann!

med honom. Han talade om att han blivit frälst. Och jag såg på honom att han hade någonting som inte jag hade. Vi gick till ett möte som kom att betyda väldigt mycket för mig. Det var packat med människor där. Jag höll på att bli tokig när jag såg alla människorna. Men när de började sjunga och vittna om vad som hade hänt dem när de mötte Jesus, försvann all noja. Det var enormt skönt. Men jag trodde i alla fall inte på Jesus, så jag lugnade mig en dag.

Nästa dag ringde Karl-Georg och frågade om jag ville följa med till Uppsala på möte, och det ville jag. Då hade jag läst en tidning "Mid-

nattsropet", började förstå att Jesus är sanning. Så böjde jag knä där, och vart frälst.

Innan jag blev frälst knarkade jag. Jag höll på i ungefär 5 år. Man kan säga att jag har varit död i 5 år. Jag kommer inte ihåg något från min tidigare ungdom. Frälsningen har betytt oerhört mycket för mig. Jag har blivit andedöpt. Det var på ett möte för fem veckor sedan. Det kom en massa konstiga ord när jag prisade Herren. Jag klappade händerna — det var härligt. Jag är också döpt i vatten.

Livet med Jesus är helt enormt härligt. Jag kan inte beskriva det med ord, men han har helat mig från nojor och depression. Men ibland kan man bli lite deppad. Då behöver man bara be till Gud, och det hjälper! Amen. Det är toppen att vara frälst.

Peder

Slutade Yoga

Jag tog emot Jesus som min frälsare under ett tältmöte i Tantolunden september 1971. Där upplevde jag en enorm glädje och samtidigt en vila. Jag fick tacka Jesus av hela mitt hjärta, och han löste varenda band med vilket jag var bunden. Om jag velat hade jag nog kunnat flyga.

Jag arbetade som forskningsingenjör vid FOA. Detta arbete hade jag

Fred Örtzgren

haft sedan min examen till högskoleingenjör hösten 1971. Sedan ett halvt år tillbaka låg jag i hemskillnad. Jag hade varit gift i fyra år. All min fritid ägnade jag huvudsakligen åt yoga, som för min del huvudsakligen innebar en gymnastik av kropp och intellekt.

Frälsningen medförde ett radikalt nytt liv. Jesus gav mig ljus över mycket, och jag fick handla därefter. Mitt arbete som hörde till militär forskning och därmed ej var förenligt med Jesu undervisning fick jag kraft till att sluta. Jag flyttade till Johannelund och fick en mängd trosyskon. Detta var något om de yttre förändringarna.

Den inre förändringen "Kristus i mig" får jag vittnesbörd om varje dag. Ett söndagskvällsmöte på Johannelund, tre veckor efter frälsningen, blev jag andedöpt. Efter andedöpet lät jag döpa mig. Jag har nu varit frälst i något över ett halvt år. Det har varit ett enormt händelserikt, jobbigt och härligt halvår. Jag läser bibeln och arbetar för Jesus; ber för syskonen och ofrälsta. Prisar Herren och tackar honom för att han har frälst mig.

Fred

...så började jag tala i tungor

Jag blev frälst en fredag kväll på "Lyktan" i Filadelfiakyrkan i Avesta. Jag var ganska påverkad av sprit, när jag böjde mig, men efter några minuter kände jag att jag nyktrade till. Jag kände mig så lycklig och uppfylld av något nytt. Innan jag blev frälst, drack jag och sniffade ganska mycket.

Forts. nästa sida

Arne Imsen med några av de nyfrälsta. Som bor, lever och verkar på Johannelund. VAR MED I FÖRBÖN!

Jag tyckte att livet var utan mening. Jag hade ingenting att se fram emot och ville ha ut så mycket som möjligt av livet.

Frälsningen har betytt oerhört mycket för mig. Jag bad till Gud innan jag gick och lade mig en kväll att jag skulle bli andedöpt. Så vaknade jag mitt i natten och kände att det var någonting som skulle fram, och så började jag tala i tungor.

Döpt blev jag en vecka efter andedöpet, och då kände jag att jag verkligen var frälst. Det har varit kämpigt att följa Jesus ibland, men men det har alltid gått till seger. Halleluja!

Lars Olov Sundberg

"Alltså, om någon är i Kristus, så är han en ny skapelse. Det gamla är förgånget: se, något nytt har kommit!"

Kor 2:17

Barackerna på plats!

Arne Imsen:

Ett arbets- och rehabiliteringshem

Bara barackerna kommer... Ja, det har blivit något av ett standarduttryck på Johannelund. Väntetiden blev mycket längre än vad vi hade anledning tro, och otåligheten steg med det snabbt växande behovet. Nu har de kommit! Tjugofyra trevligt möblerade rum är inflyttningsklara i början av april. Vi gläds tillsammans i den växande familjen över att alla kan beredas en avsevärd förbättrad bostadsstandard. I tro till Gud tog vi oss an uppgiften, ty vi hade sett det enorma behovet av ett arbets- och rehabiliteringshem för nyfrälsta ur olika sammanhang, men ett hem i församlingens mitt. Den uppsökande gatumissionen har fått ett underbart komplement för sin framgångsrika verksamhet.

Säkerligen vill många vara med att ta offeransvar för denna helt subventionslösa verksamhet. Det tar givetvis tid innan de mest skadade av narkotika eller alkohol har hunnit få ordning på sina ofta tilltrasslade förhållanden. Vi känner förvisso som en förmån att hjälpa till med omkostnaderna för mat och logi under denna övergångstid på några månader. Bortåt 600 kronor är månadsutgifterna per individ. Några kan förvisso göra ett sådant lyft, andra får nöja sig med ett mindre, men all hjälp är mer än välkommen, så att detta kärleksverk kan ledas vidare till ännu större framgångar bland utslagna medmänniskor.

Med denna tidning följer ett inbetalningskort. Vi delar med oss och får dubbel välsignelse.

Arbetet med grunden pågår mitt under gröna vintern...

och så en solig marsmorgon är allt klart. Montering går på ett par dygn...

första söndagen i april klart för inflyttning.

Rum för nytt liv

text: Lasse Andersson

■ Så kom då äntligen barackerna! Vi var uppe i ottan denna soliga marsmorgon tillsammans med våra allra närmaste grannar som även de var i full färd med iordningsställandet av bostäder för kommande behov. Det är kajor, skator och allehanda småfåglar som i generationer befolkat de gamla knotiga ekarna i parken. Så även våren vi skriver 1973. Plötsligt störs idyllen av ett brak när lastbilen med första sektionen vaggar in på gårdsplanen. En uppskärnad kaja flyr sin urholkade ek när kranbilen kränker hennes trygga revir och väljer att följa kalabaliken från klockstapelns spira medan gubbarna i Tungtransports overaller röjer i grenverket. Maranatafolket kan man aldrig lita på, tänker hon förmodligen och vi måste erkänna att vi själva är överraskade. Två fullt utrustade AMS-baracker till dagspris representerar summor som överstiger den jämförelsevis lilla Maranataförsamlingens resurser — men för Gud är allting möjligt. Sektion efter sektion fogas samman till en lång, låg byggnad och innan det är kväll är första baracken på plats.

Det är i dagarna tämligen exakt två år sedan församlingen erbjöds hyra EFS:s f. d. Teologiska Institut i Traneberg. Vi hade då under några prövo- och kostsamma år ambulerat mellan förhyrda lokaler sedan riksbekanta Viktoriasalen jämnats med marken för att ge plats åt en trafikled. Av dagens kommunalpolitiska debatt att döma kommer den s. k. Tunnelgatsleden, som ingick i Cityplan 67, inte att byggas. Det var alltså, som så många andra, en onödig rivning. Men vi kverulerar inte

över detta utan har fastmer sett Herrens underbara ledning genom allt.

Till en början såg Johannelund ut att fylla varje anspråk som lokal åt församlingens olika aktiviteter. Men av flera orsaker har huset idag blivit oss för trångt.

För det första är det då förkunnelsen om vad nytestamentligt församlingsliv egentligen innebär, som skapat behov av fördjupad gemenskap. Många som kommit till Johannelund har framfört en önskan att få stanna kortare eller längre perioder för att lyssna och lära och det är ju en underbar följd av Ordets predikan. Som MR tidigare berättat har hela dagar vigts åt bibelstudiet och bönen.

Temat i denna grundliga bibelundervisning framförd av Arne Imsen är uppbyggt på imperativet Gå ut ... avskilj eder.

Om församlingen skall ha en möjlighet att förverkliga sitt missionsuppdrag och för att inte slumra in vid något av de läger som ligger frestande nära på hennes väg genom tiden, måste hon leva i ständigt uppbrott, menar Imsen. Vår tid erbjuder många skrämmande exempel på hur församlingar stannat upp och degraderats till skönsjungande, samhällsengagerade kulturkyrkor som på sin höjd erbjuder sin samtid ett inomvärldsligt alternativ till en bekvämare livsstil. Med hög moral bevars men utan liv och födslokraft. Om församlingen sekulariseras och moderskötet som skall föda individerna till ett nytt liv och medborgarskap i den eviga världen förtvinar, går samtiden förlustig sin absolut största och oersättliga tillgång från himmelns Gud. Skaror av människor

forts. sid. 15

Söndagskväll på Sergels torg:

Sjung om det fula korset!

text: Stina

En mycket drogad flicka lösgjorde sig ur folkmassan som stod på Sergelarkaden vid vårt söndageftermiddagsmöte där. Hon flaxade impulsivt fram till mötesledaren och tryckte en kyss på hans kind.

— Vi härnere tycker så mycket om er! "Vi här nere" är benämningen på det folk som håller till på torget, i allmänhet utan någon annan bostad eller försörjning. Samhällets olycksbarn. De som inte klarat ramarna för vårt så perfekta samhälle.

— Sjung sången om det gamla, fula korset!

Vi visste vilken sång hon menade. Den har blivit en av signaturmelo-dierna på torget: "På en avlägsen höjd stod ett grovt, dystert kors, symbolen av smärta och skam..." Allt eftersom sångens triumferande budskap fick makt över sångare och åhörare, bröt lovsången fram från syndare, frälsta av nåd. Med uppräckta händer lovade en månghövdad sångarskara sin frälsare. Åhörare och åskådare stod förskräckta och fascinerade och iakttog detta underliga extatiska fenomen hos det dåraktiga folket som stod mitt ute på torget och sjöng om ett gammalt fult kors och en ack så avlägsen himmel. Men tydligen var det tillräckligt för att de skulle orka med att glädjestrålande, fulla av övertygelse och entusiasm på alla sätt basunera ut budskapet i en och en halv timma utan tecken på att tröttna. Endast motvilligt lade man ned instrumenten när en halv timma över lagstadgad sångtid förlupit. Och åhörarna kunde inte slita sig därifrån så länge det fanns hopp om att dessa besynnerliga människor skulle sjunga ännu en sång eller — helt omodernt — läsa ännu en bibelvers.

— Välkomna ut till Johannelund

forts. sid. 15

● Motståndet blir allt hårdare mot evangeliets spridning i Israel. Det är de ortodoxa judarna som försöker strypa all missionsverksamhet i landet genom tidningsartiklar och interpellationer i parlamentet, samtidigt som man utför våldsdåd med mordbränder och sprängbomber. Framför allt är det mot unga amerikanska omvända judar man vänder sig, vilka fått en öppen dörr i landet.

● 31 kristna tidningar i Zaire har förbjudits av regeringen. Därmed skärps den redan spända situationen mellan stat och kyrka ytterligare.

● Till biskop i Växjö har regeringen utsett domprosten Sven Lindegård, fastän han låg först i

tredje förslagsrummet. Han var den som tydligast förklarat sig beredd att viga även kvinnliga präster.

● — Nu har vi tagit steget fullt ut och bygger en statskyrka, som skall kunna användas av alla, säger kontraktsprost Nils Bååthe till Dagen apropå den nya kyrkobyggnaden i Tungelsta. Ett dopkapell med dopfunt för barndop och dopbassäng för vuxendop blir rent arkitektoniskt ett vackert inslag i kyrkobyggnaden, menar Bååthe.

● Valutakrisen drabbar även missionsarbetet. Förlusterna kan räknas i hundratusentals kronor. Särskilt kommer missionsarbetet för Japan att beröras, där valutaförändringen slår hårdast.

dina. Halleluja.

Du måste döpa dig i vatten med bibliskt dop. Genom det visar du att du är skild från synden och världen för att höra Jesus till med hela ditt liv. Då får du uppleva löftet om Andens dop. Guds kraft fyller ditt liv och du får tala med tungor och prisa Gud. Och alla nådegåvorna hör dig till så tecken och under skall följa dig om du tror.

Hälsa för din kropp har du också i Jesus. Guds löfte till dig är att han vill hålla sjukdom borta från dig. Men skulle du bli övervunnen av dem så har du läkedom för alla sjukdomar genom Jesu sår.

Det allra största är att fridens Gud vill själv helga dig helt igenom, så när du lämnar denna jord slipper du att vakna i helvetet i evig pina men du får glädja dig för evigt tillsammans med Jesus och alla de heliga i härlighetens himmel. Därför låt Jesus frälsa dig i dag.

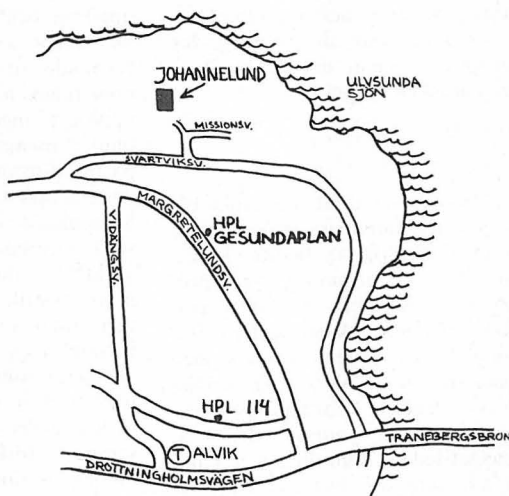
Sigmunn Oleivsgard

Så reser du till Johannelund

Från Centralstationen i Stockholm åker man lämpligen tunnelbanan mot Hässelby till stationen Alvik.

Om man går upp bakre utgången, uppför trapporna, kan man ta buss 114 till *Gesundaplan*. Därifrån viker man av från Margreterundsvägen genom en liten skogsdunge till ett stort, gult stenhus, Missionsvägen 24 — Johannelund.

Tar man nedre utgången, så kan man få åka med "Johannelundsbussen", en blå Transit som troget väntar 25 och 15 min före varje möte för att transportera alla som vill följa med till Johannelund.

permanentas i sitt andligen döda tillstånd och går under, med eller utan samfundstillhörighet.

Församlingens basnäring är således själavinnandet. Och att själva evangelium är en Guds kraft till frälsning har vi i församlingens verksamhet fått många exempel på under de sista månaderna. Ja det ligger en sådan kraft i proklamationen av Jesu seger att t. o. m. ett ställe som Sergels torg där situationen rent mänskligt sett är hopplös råkar i gungning inför ungdomarnas enkla men levande vittnesbörd. Några har räddats från detta fruktansvärt förnedrade ställe som city utgör idag och vi har den förhoppningen att ännu några skall få chansen till nytt liv i gemenskap med Kristus. För dem kommer de enkla men ändamålsenliga barackerna att bli utmärkt hem under en övergångsperiod.

Stina Fridolfsson får ta över och ger en skildring av söndagskvällens möte på Sergelarkaden.

SJUNG... forts. fr. sid. 13

på väckelsemöte i kväll! Det börjar klockan sju. Ungdomarna som vitt-

nade inbjöd ivrigt och entusiastiskt till mötet. Jag tittade förskräckt ut över den stora folkskaran. Alla människor såg ut som om de tänkte komma. Hur skulle de rymmas i vår lilla kyrksal?

— Är Asta där? En man med rödblont, rufsigt hår, som nervöst stått och trampat en stund, hojtade fram denna fråga från åhörarskaran. Asta, som sedan några månader är frälst ut ur ett liv i narkotikaträsket, ropade tillbaka: "Ja, jag är här!"

— Hon är här! kom som ett tryggt, triumferande eko vår pastors röst. Hon är här! Hon lever inte längre bland narkotikaslavar under deras hårda och grymme herre. Hon är här, bland oss som fått ett nytt liv i tjänst för Jesus.

*"Nu har livet mål och mening
evigt Gud jag tjäna vill
allt åt honom överlämna
och bli vad han har ämnat mig
till."*

Så sjöng vi. Torget är ett moget skördefält, fyllt av människor som längtar efter den frid som inte världen kan ge. Häromkvällen gick jag genom city, tittade utöver gator och torg på allt elände, medan jag suckade till Gud och tyckte att det inte fanns hopp och möjlighet att nå dessa förstörda människor med frälsningens evangelium. Och på torgmötet märker jag nu att evangelium har sådan makt här att högtända knarkare plötsligt bara står och grä-

ter. Gud har resurser! Om vi ids utnyttja dem.

Astas gamla kompisar, en skara som "levat" på torget i många år nu, bad att få följa med oss ut till Johannelund på kvällsmötet.

Och en timme senare satt de i en ovan miljö — Johannelunds kyrksal — och lyssnade till sång och vittnesbörd från podiet där. Några orkade inte längre än till de första sångerna var sjungna. Då reste de sig och skyndade ut från värmen och kraften. Nog var de vana att leva farligt, men så här hjälplösa hade de nog aldrig känt sig någon gång. Ett par män stannade kvar. En av dem gick fram och slog Arne Imsen på axeln och viskade något i hans öra. Det var en önskesång. "Sjung om det där korset..."

Och än en gång får vi sjunga den underbara sången som talar om försoning och räddning för en fallen värld, i kraft av korsets evangelium. Människor jublar, gråter, ber. En del viger sitt liv ännu mer hängivet åt Gud, andra reserverar sig. Några böjer knä för första gången.

Våra vänner från torget stannar länge efter det att mötet är slut. När övriga gäster gått från serveringen, sitter de kvar och lyssnar till undervisning om frälsningens väg, och frågar om möjligheterna att gå den.

Så underbart det är att leva i det kraftfält som det urgamla korset har omkring sig.

Välkommen att bli kommissionär

Vill du gå in i denna angelägna uppgift att sprida evangelium genom Midnattsropet? Vi har alla anhängare, vänner och arbetskamrater som måste nås av Guds frälsningsbudskap. Som kommissionär erhåller du även 40 % av försäljningspriset på tidningen.

Ja, jag vill bli kommissionär och tar tills vidare ex. av Midnattsropet.

Kryssa för den ruta som passar dig:

- ☐ Jag är prenumerant
☐ Jag är ej prenumerant

Namn:

Bostad:

Postnr, adr.: Tel.:.../.....

MIDNATTSROPET, Box 1236, 161 12 BROMMA 12. Tel. 08/80 29 35. Postgironr 57 16 20.

MRL 2108

JESUSFOLKETS HALLELUJAKÖR:

Väckelsen är här/ Det som håller liv i mig/ Glory, glory, glory/ Åra, åra, åra/ Jesusfolkets hallelujakör/ Till harpors spel/ Det skall bli ett härligt möte uti skyn/ Trist i verden det er i vår tid/ Halleluja-land/ Min kung och jag/ Elden brinner/ När de frälsta tåga in/ Barnen sjunger: Varje dag/ Jesus har en bok i himlen/ Med Jesus i familjen/ Maranatabarnen/ Gud som haver barnen kär

Pris kr 32:50 (med moms)

Kassettband KB 108

MRL 2106

CHRISTINA SONESSON, IRENE OCH RUT-MARI DAHLBERG:

Om du förstod/ Vi går hand i hand/ Kristallhavet/ O, härliga dag/ Vägen, sanningen och livet/ Övrigt/ Jesus är vägen/ Maria Magdalena/ Gudasonen/ Förstent, förstent

Pris kr 32:50 (med moms)

Kassettband KB 106

MRL 2105

TOLV ÖMTYCKTA ANDLIGA SÅNGER:

År hvilken dag det blir/ Jag lever i dag/ Sådan är Han än i dag/ Vi reser hem/ Vem är Jesus/ O, Golgata den platsen är/ I Egyptens mörker/ Jeg er fri, lykkelig/ Ske Din vilja med mitt liv/ Ingen er så full av nåd/ Jag vet att Jesus lever/ All min synd Jesus tog/

Pris kr 22:50 (med moms)

Kassettband KB 103

MRL 2102

CHRISTINA SONESSON:

Pilgrimmens längtan/ Men om Du kom just nu/ Om jag ägde allt/ O rena mitt hjärta/ Se det väller fram en flod/ En gång jag levde utan frid/ Kommen till mig/ I glans och i åra/ När morgonen kommer/ Jag kan aldrig aldrig glömma/ Mannen Jesus/ Ej jag räds/

Pris kr 32:50 (med moms)

Kassettband KB 102

(Ovanstående skivor finns även på kassettband)

LIVE-LP à 13:50

Åter till BIBELN

Maranataföreläsningarna i Malmköping

aspris

MR's musikproduktion

Malmköpingsveckan 1969

MRL 2104 mono

JESUS är uppstånden

Maranatakonferens med

**SÄNG O NUSSE
WENESBÖRD**

Pingstkongressen 1966

MRL 2103 mono

Maranatomöte i radio

MRL 2101 mono

MR's musikproduktion
161 12 Bromma, Tel. 08/80 29 35

Lyssna till CHRISTINA IRENE RUT-MARI

MRL 2106 LP-SKIVA
KB 106 KASSETTBAND

Om du förstod/ Vi går hand i hand/
Kristallhavet/ O, härliga dag/ Vägen,
sanningen och livet/ Ovärdig/ Jesus är
vägen/ Maria Magdalena/ Gudasonen/
Försent, försent
Pris kr 32:50 (med moms)

I musikaffären/varuhuset eller direkt från:
MR:s Musikproduktion
Box 1236, 161 12 Bromma 12
Tel. 08/80 29 35

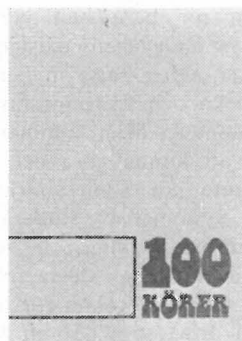
Nytt KÖR- HÄFTE

Äntligen finns maranatakörerna
samlade.

Rekvirera nu!

Strykande åtgång.

- 100 härliga
körer
- A5-format
- Orange omslag
- Priser:
3:— kr/st
25:— kr/10 st

Sänd mig st. körhäften omgående

Namn
Bostad
Postnr
Postadr
Tel /

Orderadress:
MR:s Musikproduktion
Box 1236
161 12 Bromma 12
Tel 08/80 29 35

skan", som människorna kallade för Guds Son, bara därför att man saknade kraftigare uttryck.

□□□

För Laxvik blir alltså parapsykologin enbart ett medel för kyrkan att slå sönder den materialistiska världssynen och få människorna att erkänna en andlig verklighet. I verkligheten är ju inte det någon vinst. Just därför att kyrkan är nöjd bara med att få människor att bli öppna på detta område men underlåter att ge dem en förklarande vägledning till vad som sker, kommer detta enbart att skapa förvirring och göra människorna till ett lättfångat byte för allehanda spiritualistiska strömningar.

Man rör bara helt ytligt vid den nya andevågens existens men försöker aldrig sätta in den i sitt profetiska och frälsningshistoriska sammanhang. Man kommer heller aldrig att kunna göra det, såvida man inte gör sinnesändring och börjar systematiskt studera Guds ord för att verkligen ta reda på vad bibeln säger i dessa frågor.

Det är just föraktet för det profetiska ordet som gör att kyrkorna saknar vapen, när konfrontationen med främmande tankar och läror kommer. Resultatet blir ett uppblandat evangelium och syntesbildningar av olika slag, vilka snabbt utnyttjas i främmande syften.

Ändetidens kyrka kommer att inbegripa läror av alla slag, både intellektualism och spiritualism, men sakna det väsentligaste nämligen evangelisk substans. Därför kommer man heller aldrig att kunna föda fram Kristus, utan dess lott blir att till intet annat duga än att brännas upp i eld. Genom sin o villighet att i alla stycken följa Guds ord kommer man i stället att vara med om att föda fram antikrist och på så vis ovetande bidra till det profetiska ordets fruktansvärda uppfyllelse. ■

Essie Lundh

På vägen hem

Din blick riktad på lönen

"Min framtidsdag är ljus och lång, den räcker bortom tidens tvång. Där Gud och Lammet säll jag ser, och ingen nöd skall vara mer."

Så sjöng Nils Frykman, och ett så underbart framtidsperspektiv får de kristna äga. Frågorna om livets mening, om liv och död och vad som kommer därefter, fick sitt svar den dag vi tog emot Livets furste som vår Frälsare. Har du tänkt på vilken förmån och oerhörd nåd det är att äga Kristus som sitt härlighets-hopp. Så länge som vi bevaras i honom hör evigt liv och himlens salighet oss till. I sanning ett härligt hopp.

I Biblisk uppslagsbok får vi veta: "Hoppet har i bibeln en annan betydelse än det har i vårt vanliga språkbruk. När bibeln talar om den troende människans hopp, säger den, att det är något fast och visst."

Man måste känna en djup tacksamhet över att äga en

tro som håller i liv och död. Vi är arvingar till himlens härlighet. "I sin stora barmhärtighet har han fött oss på nytt till ett levande hopp genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda. DÄRFÖR SKALL VI FÅ ETT ARV, SOM ALDRIG KAN FÖRSTÖRAS, BESUDLAS ELLER MISTA SIN GLANS, ETT ARV, SOM ÄR FORVARAT ÅT ER I HIMMELN." (1 Petr. 1:3,4).

Den dag vi tar vårt arv i besittning får vi se, att vårt eviga hem, var någonting långt härligare än någon av oss kunnat föreställa sig. Det Gud har berett åt dem som älskar honom har inget öga sett, inget öra hört och ingen människotanke kunnat ana. Men vi tror på Jesu löften och en dag ska vår tro bytas i åskådning. Låt därför inte materialismen eller tidens otrovind ta ifrån dig glädjen över att en gång få vandra på guldgator i det nya Jerusalem.

Essie

Är det inte så noga nu för tiden?

Kära vänner. Frid.

Då jag läste Midnattsropet, 2/73, om dimbildning kom jag att tänka på vad jag själv upplevde en gång och hur jag då fick en levande illustration på hur fienden går tillväga. Fienden, vars hela intresse är att sabotera Guds verk.

Det hände en gång för mycket länge sedan att min uppmärksamhet fångades av att en fluga surrade så ilsket. Vid närmare betraktande fick jag se, att en fluga hade fastnat mitt i centrum av ett stort spindelnät. Den surrade och slet allt vad den orkade för att komma loss.

Jag följde med intresserad blick förloppet, för att se vad som skulle hända. Flugan fortsatte sin kamp, och surrade och slet. Då fick jag till min häpnad se en spindel komma från nätet kant, majestätiskt, segervisst. Spindeln närmade sig sakta, och väl framme gav den flugan en injektion med sin giftklo. Därefter drog den sig

lika sakta tillbaka till kanten av nätet.

Genast blev det en dovre ton från flugan. Och den kämpade inte längre så energiskt. Då kom spindeln tillbaka och gav flugan en ny injektion. Så fortsatte det ett tiotal gånger och till sist tystnade flugan, den reagerade inte längre över att den var fast, fångad av den som hade spant ut sitt nät.

För mig blev det här en bild av hur vår fiende går tillväga. Han som är mandråparen och lögnaren från begynnelsen. Han som kommer allenast för att stjäla, slakta och förgöra.

En människa vandrar sin väg fram, glad och sorglös. Kanske har hon upplevt nåd och förlåtelse och gemenskap med Honom som är Vägen, sanningen och livet.

Då kommer fienden så fint och lägger ut sitt nät, han gör kanhända små antydningar om att "det inte är så noga nu för tiden" och "att man inte får vara så efterbliven så att man tar Guds ord på allvar."

Samma fras kom han dragande med, när han bedrog Eva. "Skulle då Gud hava sagt...". Han kommer på ett annat sätt nu, men avsikten är densamma.

På det viset ger han oss små injektioner, och man märker kanske inte att det är ett dödande gift som man fått i sig. Men man reagerar allt mindre, och till sist inte alls. Själafienden har vunnit sin avsikt. Men man kanske inte är medveten om det själv.

Jesus ville att vi skulle förstå det här, när han sade: vaka, var på er vakt, så att ni inte i ett oövakat ögonblick blir efter på vägen. Det ligger ju i fiendens ständiga intresse, att få oss dithän.

Det räcker inte med att en gång ha börjat på den smala vägen. Det gäller att fortsätta, och kämpa efter stadgad ordning, ta reda på vad Guds ord säger, följa mönsterbilden som är oss given. Då når man målet.

Jag är så glad över, att jag genom Guds nåd har fått ögonen öppnade för tidsläget, allvaret, och vart det bär hän. Är också glad över att det finns vänner som med vaksamhet följer utvecklingen och som förstår att tiden närmar sig alltmer. Den dagen när Jesus hämtar sina trogna som fienden inte lyckats bedra, är inte långt borta.

Ja, när han hämtar dem som håller Guds ord för heligt.

De innerligaste brodershälsningar
Harry Andreasson, Kexås

Detta är läsarnas forum.

Skriv även du — så koncentrerat som möjligt — något till tröst, uppmuntran eller förmaning.

Adressen är: Midnattsropet,
Box 1236
161 12 BROMMA 12

MALMKÖPINGSVECKAN

14 — 22 juli 1973

Förbered konferensen i bön!

Påskan -73

**Kom med
och lova
Herren
för Hans
våldiga
gärningar**

Maranataförsamlingen, Stockholm

19—23 april

Vittnen: Arne Imsen, Sigurd Brattlien, Yngve Stenfelt, Kennet Karlsson, Kurt Rudgard, Gunno Anderzon, Jan Hafsahl, Gustaf Jillker
Folke Jakobsson.

Tider: Skärtorsdagen kl. 19.30 samlas vi på Johannelund.

Långfredag 11.00, 15.00 o 19.00 Invigningsmöte:
Gamla Bro blir väckelse- och evangelisationscenter

Påskafton 16.00 (fest på Johannelund) o 19.30 (Gamla Bro).

Påskdagen } 11.00 (Johannelund), 15.00 (Plaza)
Annandag påsk } o 19.00 (Johannelund)

Lokaler

JOHANNELUND: Missionsv. 24, Tranberg, T-Alvik

Mitt
i
City

GAMLA BRO: Gamla Brogatan 27
Biografen PLAZA, Odengatan 78, Odenplan
Se annonser i DN, samt SvD.

